

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ให้ชาวสภาพของลูกแก่พ่อด้วยหัวใจที่เปิดกว้าง การจดจำระลึกถึงพ่อสามารถคงอยู่ในหัวใจที่เปิดกว้างและจริงแท้เท่านั้น
- คำถาม:** แม้ว่าทั้งหมดทั้งวัยรุ่นและแก่นในเวลานี้ที่อยู่ในสภาพของการปลดเกษียณของพวกเขา คำพูดใดที่ลูกไม่อาจพูดได้?
- คำตอบ:** บาบาในเวลานี้ เร็วๆ เข้าเกิด! กลับบ้านกันเกิด! มีความทุกข์มากมายที่นี่ บาบาพูดว่า: ลูกๆ ไม่สามารถจะพูดเช่นนี้ได้ เพราะเวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพระเจ้าเป็นการส่วนตัว เป็นเวลาที่ลูกได้รับตักของความรักเย็นแล้ว ในเวลานี้ ลูกได้กลับมาสูงสุดเหนือสิ่งใด ในยุคทององศา นั้นจะลดลงไป ลูกจะกลายเป็นลูกๆ ของเทพไม่ใช่ลูกๆ ของพระเจ้า เหตุนี้เอง ลูกจึงไม่สามารถพูดว่า "เร็วเข้าเกิด!"
- เพลง:** หัวใจปรารถนาที่จะเรียกหาท่าน

โอมซานติ ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้ที่กำลังเรียกหาในเวลานี้มีความรู้ ผู้เลื่อมใสศรัทธาเรียกหาพระเจ้า ลูกไม่ได้เป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาอีกต่อไป ลูกคือลูกๆ ที่จดจำท่านและเขียนด้วยเช่นกันว่า: บาบา เราปรารถนาที่จะรับฟังท่านโดยตรง เป็นการส่วนตัว ลูกเฝ้าแต่เชื่อเชียวท่านด้วยการพูดว่า: บาบา นั้นต้องการรับฟังท่านเป็นการส่วนตัว นอกเหนือจากปากของบราห์มาแล้วเป็นเรื่องยากที่จะได้รับฟังบาบาโดยตรง ลูกๆ รู้ว่า พ่อได้มาอย่างแท้จริงเช่นที่ท่านเคยทำในวงจรที่แล้ว ชื่อ 'สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา เครื่องประดับของสกุลบราห์มิน' ที่ได้ให้ไว้เป็นชื่อที่ดีมาก มีบราห์มากุมารและกุมารีมากมาย พวกเขาได้รับความรู้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดผู้ที่เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ นั้นเรียกว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความสุขด้วย มีการร้องเพลงด้วยเช่นกันว่า: ผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข มีเพียงชีพบาบาเท่านั้นที่เป็นเช่นนั้น มีการให้ชื่อต่างๆ มากมายแก่ท่าน มีคำยกย่องท่านมากมาย ผู้คนร้องเพลง: "ฮาร์ ฮาร์" นั่นคือผู้จัดความทุกข์ จัดความทุกข์ของเราเกิด พวกเขาร้องเพลงนี้ให้กับพระเจ้า อย่างไรก็ตาม เป็นเพราะการไม่รู้จักพระเจ้า พวกเขาจึงพูดสิ่งนี้กับบราห์มา วิษณุและชางก้า "เทพ เทพ มหาเทพ" พวกเขาลืมชื่อและพูดสิ่งนี้กับชางก้า "ฮาร์ ฮาร์ มหาเทพ" บราห์มาและวิษณุไม่ได้เรียกว่าเป็นมหาเทพ พวกเขาทั้งสองมีบทบาทในทางร่างกาย ชางก้า นั้นอาศัยอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนเท่านั้น มีเพียงพระเจ้าที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้จัดความทุกข์ของเรา ชางก้าจะไม่เรียกว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ คำยกย่องทั้งหมดเป็นของผู้เดียว รูปทั้งสองของวิษณุคือลักษมีและนารายณ์ หรือราเด และกฤษณะ และพวกเขา มีชาติเกิดที่แยกออกจากกัน การจุติของวิษณุ นั้นเป็นที่จดจำด้วย พวกเขาแสดงสัญลักษณ์สี่มือ อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่รู้ว่ลักษมีและนารายณ์นั้นแรกเริ่มกลายเป็นเจ้าหญิงราเดและเจ้าชายกฤษณะในสวรรค์ เพียงลูกเท่านั้นที่รู้อย่างนี้ ลูกๆ ด้วยเช่นกันว่ามีพายุที่รุนแรงอย่างยิ่งของมายาในวิธีที่ละเอียดอ่อน มายาทำให้ลูกลืมนะ เธอมาพายุมามากมาย หากลูกเฝ้าแต่ถามเกี่ยวกับสิ่งใดก็ตามด้วยหัวใจที่เปิดกว้าง ลูกสามารถได้รับคำตอบจากคำถาม มีพายุประเภทต่างๆ มากมาย: ความฝัน ความคิดที่ไม่ดี พายุหลายๆ ประเภท เฮอริเคนเรียกว่าเป็นพายุ บราห์มานี้เป็นที่รู้จักอย่างดี และเวลานี้บาบาได้เข้ามาในท่าน ท่านนั้นได้กลายเป็นที่รู้จักมากยิ่งขึ้น "ประเทศของมนุษย์เป็นเช่นไร เครื่องแต่งกายของเขาก็เป็นเช่นนั้น" ในทุกวันนี้ มีผู้ที่ป็นง่าย หลังค่อมและตาบอด ที่นั่นมีความงามตามธรรมชาติ เพราะแม้กระทั่งวัตถุธาตุทั้งห้าก็สโตประธาน ดังนั้นลูกสาวทั้งหลายจึงเรียกหาท่าน เพื่อที่ลูกจะสามารถรับฟังความรู้นี้เป็นการส่วนตัว บางส่วนของสิ่งต่างๆ ในเพลงนั้นลูกต้อง ศาสนาเทพได้หายไปแล้ว แต่วัดนั้นคงอยู่เป็นอนุสรณ์ ทำนองเดียวกัน มีอนุสรณ์ของผู้คนของทุกศาสนา เพียงลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจว่าเพียงพระเจ้าที่ไม่มีตัวตนผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกได้ว่าสูงสุดเหนือสิ่งใดอย่างแท้จริง มีคำยกย่องของท่านเท่านั้น และนี่คือยุคแห่งการบรรจบพบกัน เมื่อดวงวิญญาณพบปะกับพระเจ้า มีดวงวิญญาณมากมาย การเติบโตนั้นก็จะเฝ้าแต่เกิดขึ้น เวลานี้ลูก ๆ กำลังรับฟังพ่อเป็นการส่วนตัว และผู้อื่นเองก็ปรารถนาจะรับฟังท่านเป็นการส่วนตัวด้วย พวกเขาไม่สามารถมาที่นี่ พวกเขาอยู่ในบ่วงพันธะ ไม่มีการห้ามไม่ให้ใครไปชุมนุมทางจิตอื่นๆ ผู้คนของศาสนาใดๆ สามารถไปที่ใดก็ตามที่มีการถ่ายทอดจิตะในบอมเบย์ ไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆ ผู้คนนั้นก็ไปหาครูต่างกันด้วยความหวังที่จะได้ค้นพบหนทางที่ง่ายดายจากใครบางคน ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับหนทางสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต เหตุนี้เองพวกเขาจึงเสาะแสวงหาอย่างมากมาย ไม่มีกูรูลาฯ ที่นี่ มีเพียงบราห์มากุมารและกุมารี ก็เท่านั้นเอง ไม่มีมหาตมะ(ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่) ใดที่นี่ ดาด้านี้เป็นเพียงดวงวิญญาณเช่นเดียวกันกับลูก ไม่มีความแตกต่างใด ไม่มีความแตกต่างแม้กระทั่งในเครื่องแต่งกายของลูกๆ ใดๆ บางครั้งผู้นี้ก็ถอดผ้าห่มคลุม (ชอร์ล) ของท่าน แต่ตามละคร นี่เป็นเหมือนกับเครื่องแต่งกายที่เป็นทางการ

ลูกต้องไม่มองดูที่เครื่องแต่งกาย ฯลฯ สติปัญญาของลูกตรงไปหาชีพบาบา ผู้คนอื่นนั้นจะมองดูร่างที่เป็นมนุษย์ ลูกลิ้ม
ร่างกายของลูกเองและร่างของดาฉันด้วยเช่นกัน ลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกต้องไม่จดจำร่างของผู้อื่น ชีพ
บาบากำลังสอนราชาโยคะแก่พวกเราผ่านผู้นี้ ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือผู้เต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้ เป็นตรีกาลดาชิ ในเวลานี้
ท่านนั่งที่นี้และบอกความลับของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบแก่พวกเรา สิ่งนี้ง่ายดายอย่างยิ่งแม้แต่สำหรับผู้เป็นแม่ที่
แก่ชรา ในโรงเรียนเหล่านั้น ผู้หญิงที่แก่ชราจะไม่สามารถเข้าใจสิ่งใดได้ สิ่งนี้ง่ายดายสำหรับใครก็ตาม พ่อเพียงแต่พูดว่า:
จดจำพ่อ เช่นที่เมื่อผู้คนกำลังจะตายเขาก็จะได้รับมนตรา พวกเขาพูดว่า: พูดว่า "ราม ราม" หรือพูดเช่นนั้น ฯลฯ โดยทั่วไป
แล้วเป็นหลังจากการที่เข้าไปสู่สภาพของการปลดเกษียณที่ผู้คนนั้นจะรับมนตราจากกูรู อย่างไรก็ตาม พ่อพูดว่า: ทั้งโลก
เท่านั้นกำลังลูกทำลายในเวลานี้ เป็นสภาพของการปลดเกษียณสำหรับทั้งหมด แก่ วัยรุ่นและเด็กๆ ไม่มีใครอื่นสามารถ
พูดเช่นนั้น ผู้คนถามว่า: ท่านพร้อมที่จะนำมาซึ่งความตายแก่ทุกคนไหม? ใช่ ทุกคนกำลังจะตาย บางคนก็พูดว่า: บาบา เรา
จะอยู่ที่นั่นอีกนานเพียงไร? เราต้องการจะกลับไปไหนไม่ช้า มีความทุกข์มากมายที่นี่ จะมีการกล่าวเช่นนั้นด้วยเมื่อลูก
ก้าวหน้าต่อไป บาบาพูดว่า: ทำไมลูกจึงพูดเช่นนั้นเล่า? โอโห้! ในเวลานี้ ลูกกำลังอยู่เบื้องหน้าพระเจ้าเป็นการส่วนตัว
ภายหลังองค์ท่านก็จะลดต่ำลงไป ลูกจะไปแล้วกลายเป็นลูกของเทพ ในเวลานี้ตึกนี้ที่ให้ความเยือกเย็นนั้นดี อย่างไร
ก็ตามที่นั่นในสวรรค์ก็จะเป็นความเยือกเย็น แต่ที่นี่ แม้กระทั่งผู้ที่ร้อนรุ่มก็ถูกทำให้เยือกเย็น และดังนั้นจึงเป็นสิ่งดี ลูก
ไม่ควรที่จะเร่งรีบในขณะนี้ ในปัจจุบัน เรานั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด ค่ายกย่องทั้งหมดเป็นของเวลานี้ วัดจิตเวลาเป็นอนุสรณ์
ของเวลานี้ พ่อคือผู้เอาชนะหัวใจของดวงวิญญาณของทั้งโลก วัดจิตเวลาเป็นไปสำหรับทุกคน ดวงวิญญาณเรียกหาผ่าน
ร่างกาย: บาบา ได้โปรดมา! มาและทำให้พวกเรานั้นใหม่ เพราะเราได้แก่ลง ทั้งดวงวิญญาณและร่างกายกลับมาเก่า ดวง
วิญญาณมองเห็นโดยปราศจากสติปัญญาและตาบอด มนุษย์ไม่สามารถเรียกได้ว่าตาบอด พวกเขามีดวงตาแต่สติปัญญา
ของพวกเขาบอด สติปัญญาที่จดจำทุกสิ่งได้ กลับลืมนี่ จะมีการจดจำระลึกถึงไปแล้วอย่างสมบูรณ์ ดังนั้นโกปีกาใน
สถานที่ต่างๆจึงร้องเรียกหา โกปีกาในบ่วงพันธะในหมู่บ้านเล็กๆ ก็เฝ้าแต่เรียกหา พ่ออธิบาย: ลูกๆ ในยุคทองเคยเป็น
หนทางของอาศรมของการครองเรือนที่บริสุทธิ์ เวลานี้ผู้คนเป็นเหตุของความทุกข์ระทมมากมายอย่างยิ่งเพื่อที่จะได้รับยา
พิษ พวกเขาไม่เข้าใจว่ามีการทำให้ลูกปราศจากกิเลสที่นี่ พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งว่าลูกจะกลายเป็นอะไรโดยการอยู่อย่าง
ปราศจากกิเลส ชันยาสีเองก็วิ่งหนีไปจากบ้านของพวกเขาเพื่อจะกลับมามีบริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้ว่าจะกลับ
มาบริสุทธิ์และจะไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ พวกเขาไม่เชื่อสิ่งเหล่านี้ ในเวลานี้มีความทุกข์มากมายอย่างยิ่งที่ผู้คนรู้ลึกๆจะ
เป็นการดีกว่าที่จะได้มาซึ่งการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นที่เป็นนิรันดร์ พ่ออธิบายแล้วว่า ตามละครไม่มีใครบรรลุถึงการ
หลุดพ้นที่เป็นนิรันดร์ได้ เวลานี้ลูกรู้อยู่ ฟอพูดว่า: เพียงแต่จดจำว่า 84 ชาติเกิดของลูกเวลานี้ได้มาถึงจุดจบแล้ว เวลานี้
บาบามาเพื่อพาลูกกลับไป หากลูกไม่จดจำพ่อก็จะเป็นพายุมากมาย สำนึกเองก็พูดว่า: เป็นเรื่องยากมากที่จะจดจำบาบา
อย่างสม่ำเสมอ ถึงแม้บาบาพูดว่าลูกเป็นคาร์มาโยคี ก็มีการเห็นว่าขณะที่ลูกกำลังทำการกระทำ ลูกลืมนี่ จะมีการจดจำระลึก
ถึง ใช้เวลาที่จะไปถึงสภาพเช่นนั้น ต้องมีการทำความเพียรพยายามมากมายเพื่อสิ่งนั้น ในวิทยาลัย เด็กๆที่ทำความเพียร
พยายามก็มีการงานอดิเรกของการศึกษาเล่าเรียนทั้งวันทั้งคืน พวกเขาพยายามที่จะได้รับทุนการศึกษาจากรัฐบาล พวกเขา
เพียรพยายามอย่างหนักมาก (ทำความเพียรพยายามอย่างมากมาเพื่อสิ่งนี้) และต่อมาพวกเขาก็อยู่อย่างมีความสุขยิ่งนัก
ที่นี้ด้วย พ่อพูดว่า: ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีและประกาศสิทธิในทุนการศึกษา ก่อนอื่นใด กลับมานั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจ
ลูกควรจะแข่งกันไปล้ำหน้า ลูกรู้ว่าเวลานี้พ่อกำลังนั่งเบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว ท่านนั่งในพาหนะนี้และพูดกับลูก
โดยตรง: ลูกๆ ร่างกายของบรรพบุรุษนั้นถูกกำหนดไว้แล้ว พ่อพูดว่า: พ่อกำลังพูดกับดวงวิญญาณ ลูกเคยเรียกหา: บาบาได้
โปรดมา! เวลานี้พ่อมาแล้ว ลูกๆ ดวงวิญญาณนั้นไม่มีตัวตนและพ่อเองก็ไม่มีตัวตนด้วย ลูกเคยจดจำพ่อในหนทางของ
ความเลื่อมใสศรัทธา ขณะที่นำรูปและนามที่แตกต่างกัน มาใช้ในสถานที่และช่วงเวลาที่แตกต่างกัน เวลานี้พ่อกำลังพูดกับ
ลูกเป็นการส่วนตัว ลูกได้รับการคำจูงจากร่างกายของลูก พ่อต้องยืมร่างนี้มาใช้ พ่อพูดกับลูกๆ: เวลานี้ลูกต้องละทิ้งเครื่อง
แต่งกายเก่าของลูก การแสดงกำลังจะจบสิ้น ในเวลานี้พยายามที่จะจดจำพ่ออย่างสม่ำเสมอ หากลูกเฝ้าแต่จดจำสิ่งอื่นๆ จะ
มีการลงโทษ มากเท่าที่จะเป็นไปได้จัดการจดจำระลึกถึงผู้อื่นออกไป เมื่อผู้คนไปในการจาริกแสวงบุญ, ทั้งหมดที่พวกเข
าจดจำขณะที่อยู่ในการจาริกแสวงบุญก็คือ “เรากำลังจะไปที่ศรีนาท ดแวร์” ของลูกคือการจาริกแสวงบุญทางจิตที่แท้
จริง ดวงวิญญาณมีโยคะกับดวงวิญญาณสูงสุด และแล้วพวกเขาก็เฝ้าแต่มาและไปจากที่นี้เพื่อที่จะทำการกระทำเพื่อหา
เลี้ยงชีพของร่างกายของพวกเขา ไม่ว่าลูกจะอยู่ที่ใด ลูกควรจะมีการจดจำระลึกถึง ลูกรู้ว่าพระเจ้าไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่ง
ในเวลาเดียวกัน ท่านเป็นพ่อและมรดกนั้นก็ได้รับมาจากพ่อ ไม่มีความหมายใดในการพูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลา
เดียวกัน พ่อต้องให้มรดก ท่านไม่ได้ปรารถนาจะได้รับมรดก ท่านปรารถนาจะให้มรดกแก่ลูกๆ ได้อยู่ในหัวใจของพ่อด้วย
ว่าท่านต้องให้มรดกแก่ลูก มีความสัมพันธ์ของพ่อและลูก ลูกๆ ต้องได้รับมรดกและพ่อต้องให้มรดก ดังนั้นพ่อจะรับอะไร
ไปจากลูก? ท่านต้องให้ลูก พระผู้เป็นเจ้าพึงพอใจกับหัวใจที่ซื่อสัตย์ และดังนั้นลูกควรจะมาซื้อสัตย์อย่างยิ่ง ลูก

ทั้งหมดเป็นลูกๆ และดังนั้นลูกควรจะจดจำพ่อผู้ที่ให้มรดก ลูกๆ ที่อ่อนแอนั้นก็ไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกอาจจะทำการกระทำเพื่อการหาเลี้ยงชีพของร่างกาย แต่แล้วเมื่อลูกมีเวลาให้จดจำพ่อ เมื่อทะเบียนประวัติของการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงของลูกนั้นเฝ้าแต่กลับมามีประสบการณ์ของความสุข นิสัยใดก็ตามของมนุษย์ก็เฝ้าแต่เติบโตขึ้น ควรที่จะคงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่า 84 ชาตเกิดของลูกในเวลานี้ได้มาถึงจุดจบแล้ว เวลานี้การแสวงกำลังจะจบลง เวลานี้เรากำลังจะกลับไปยังบ้านของเรา เหตุนี้เองพ่อพูดว่า: จดจำนั้น “มานมานะภาพ” ได้อ้างอิงไว้ในกิตะ 2 ครั้ง มีสิ่งที่จริงแท้ในกิตะมากเท่ากับหีบหนึ่งของเกลือในถุงแป้ง ไม่มีรูปภาพใดของศาสนาอื่นๆ หลงเหลืออยู่ รูปภาพของลูกหลงเหลืออยู่ มีสัญลักษณ์ของบราห์มาในอัสเมียร์ด้วย มีบราห์มินหลายต่อหลายประเภท พวกเขาได้รับชื่อต่างๆ กันมากมาย มองดูว่ามีภาษามากเพียงไร ลูกๆ รู้ว่าจะมีเพียงภาษาเดียวในอาณาจักรของลูก ภาษาที่นั่นแตกต่างไปอย่างสิ้นเชิง ไม่มีภาษาสันสกฤตใดๆ ลูกสาวนั้นเคยมาและบอกถึงภาษาที่จะใช้ที่นั่น เวลานี้ลูกๆ ควรจะอยู่อย่างมีความสุขที่ลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรของลูก และแล้วก็จะมีความสุขของลูกเองที่นั่น ภาษาที่คงอยู่ที่นี่จะไม่สามารถคงอยู่ที่นั่น ตามสิ่งที่กำหนดไว้ในละคร, ลูกจะสร้างพระราชวังเดียวกันกับที่ลูกทำในวงจรที่แล้ว ที่นี่รัฐบาลอังกฤษสร้างเดลีใหม่ (นิวเดลี) ลูกรู้ว่าลูกจะไม่ใช้ชื่อเดลี โลกเก่านี้กำลังจะถูกทำลาย เราต้องการโลกที่ใหม่ที่สุด ที่นั่นพระราชวังจะประดับประดาด้วยเพชรพลอย พระราชวังเหล่านั้นไม่ได้คงอยู่เวลานี้ สติปัญญาพูดว่า: เราจะสร้างพระราชวังขึ้นหนึ่งที่นั่น โลกนี้สกปรก ลูกควรที่จะพูดในบรรดาลูกเองในวิธีนี้ ชิสเตอร์ที่เคาเพ บราเธอร์ที่เคาเพ เวลานี้เราจะไปบ้านของเราและเราก็จะมาและดูแลอาณาจักรของเรา เราจะสวมเสื้อผ้าเช่นนั้น ในช่วงเวลาแรกๆ ผู้คนเคยสวมเครื่องประดับจริง ต้องเคยมีเครื่องเพชรพลอยมากมายอย่างยิ่งในวัดของลัทธิและนารายณ์ วัดของชีวาจะเป็นเช่นไร? พวกเขาแม้กระทั่งทำชีวาลิงก์มาจากเพชร ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ ชามุสลิมได้มาจริงๆ และรูปปั้นวัดของชีวาบาของเราซึ่งได้มีการสร้างขึ้นในตอนเริ่มต้นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกรู้ว่าวัดของชีวาบา เคยสร้างขึ้นเมื่อตอนยุคทองแดงเป็นต้นมา จากการเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ลูกกลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา วัดโสมนาถถูกสร้างขึ้นก่อนเป็นวัดแรก ความรู้นั้นเรียกว่าโสมราส (น้ำทิพย์) พ่อผู้ที่ทำให้ลูกกลับมาบังคับคือผู้เดียวที่ให้ความรู้ และแล้วลูกก็สร้างวัดให้พ่อด้วยทรัพย์สินสมบัตินั้น จะมีการกราบไหว้บูชาด้วยเช่นกัน พวกเขาสร้างวัดในทุกบ้าน ลูกรู้ว่าเมื่อหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้น ลูกจะกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาและสร้างรูปบูชา ฯลฯ ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกได้กลายเป็นคู่รักของพระเจ้า ผู้เป็นที่รัก เพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกจากท่าน ผู้คนเหล่านั้นกลายเป็นคู่รักเพื่อกิเลส ที่นั่นดวงวิญญาณเป็นคู่รักของพระเจ้า ผู้เป็นที่รัก ลูกสามารถที่จะเห็นว่าผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดจดจำผู้เดียวนั้น ค่ายกย่องของผู้เป็นที่รักนั้นยิ่งใหญ่ ท่านชำระคู่รักที่กลับมาไม่บริสุทธิ์เป็นดวงวิญญาณที่กลับมาไม่บริสุทธิ์และดวงวิญญาณที่กลับมาบริสุทธิ์ อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตอับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะประกาศสิทธิ์ในทุนการศึกษา ให้ศึกษาเล่าเรียนอย่างดีมาก แข่งไปข้างหน้าเพื่อจะนั่งบนบัลลังก์ ขณะทำการกระทำให้อยู่ในการจดจำระลึกถึง

2. ลูกอยู่ในการจาริกแสวงบุญทางจิต ดังนั้นขจัดการจดจำระลึกถึงของทุกคนอื่นนอกจากสติปัญญาของลูกและอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อสม่ำเสมอ เก็บทะเบียนประวัติการทรงจำระลึกถึงของลูกไว้ดี

พร: ขอให้ลูกเป็นนายผู้ทรงพลังอำนาจที่ให้ดวงวิญญาณที่อยู่ไกล มีประสบการณ์กับความใกล้ชิด ด้วยพลังของความผ่องแผ้วทางจิตของลูก ด้วยเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ วัดลูที่อยู่ไกลสามารถสัมผัสว่าใกล้ชิดได้ ในทำนองเดียวกัน ด้วยสติปัญญาที่สูงส่ง ลูกสามารถมีประสบการณ์ว่าสิ่งที่อยู่ไกลเป็นสิ่งที่อยู่ใกล้ เช่นที่ลูกสามารถมองเห็นดวงวิญญาณผู้ที่อาศัยกับลูกอย่างชัดเจน ลูกพูดกับพวกเขา ลูกให้และรับความร่วมมือจากพวกเขา ในทำนองเดียวกัน ด้วยพลังของความผ่องแผ้วทางจิต ลูกสามารถให้ดวงวิญญาณผู้ที่อยู่ห่างไกลมีประสบการณ์ของความใกล้ชิดได้ สำหรับสิ่งนี้ ลูกต้องเป็นนายผู้ทรงอำนาจ อยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่เพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อม และให้พลังของความคิดของลูกสะอาด

คติพจน์: ผู้ที่ให้แรงบันดาลใจแก่ผู้อื่นด้วยทุกความคิด คำพูด และการกระทำของพวกเขา เป็นภาพลักษณ์ของแรง

บันดาลใจ

*** โอม ชานติ ***